

M-ai învățat ce înseamnă împlinirea

Gabriel Stănciulescu

M-ai învățat ce înseamnă împlinirea

Azi te-am privit iubite, în ochii ce doreau,
Mă cercetau fierbinte, cu gândul la păcat,
I-am admirat discret și în pofta ce-o aveau
Vedeam doar rățăcirea, și nu i-am judecat.

Te doresc cu trupul, dar te iubesc cu mintea,
Un țel purtăm în gânduri, ușor de împlinit,
Elanul din simțiri înaripase vestea,
Când tu ai fost alesul, și unicul dorit.

Au fost anii dăruți, și știu că n-am greșit
De când ne-am cunoscut trăirea se foiește,
În brațe doritoare târziu m-am cuibărit,
Iar astăzi mă hrănesc din dragostea ce crește.

Ia cât vrei tu!... tolba e plină de iubire,
Cu sentimentele în veci n-am să mă joc,
Nici când n-am să iubesc iubirea ca simțire
Dacă din inimă nu se aprinde un foc.

Mă ancorez cu sufletul, aprins de raze,
Mângâi steaua ce a însuflețit suirea,
Sunt astăzi fericită, dar săracă-n fraze,
Tu m-ai învățat ce înseamnă împlinirea.

Autor: Gabriel Stănciulescu